

НОВИ СИНДИКАТ СОЦИЈАЛНЕ ЗАШТИТЕ СРБИЈЕ

ПИБ: 108080360; МАТИЧНИ БРОЈ: 17834681

НАЗИВ ДЕЛАТНОСТИ: Делатност синдиката

ШИФРА ДЕЛАТНОСТИ: 94.20

ТЕКУЋИ РАЧУН: 160 –389774–89 Banca Intesa АД Београд

ЗАСТУПНИК: Братислав Цветковић, председник

АДРЕСА: Ул. 7. јули, 18220 Алексинац

www.novisindikats.org.rs 064/ 1957 – 630 060/ 322 – 4001 novisindikats.socijalnezastites@gmail.com

Број : 01-SI

Датум: 16.10.2016. године

- VLADI REPUBLIKE SRBIJE
- MINISTARSTVU ZA RAD, ZAPOSŁJAVANJE, BORAČKA I SOCIJALNA PITANJA
- MINISTARSTVU DRŽAVNE UPRAVE I LOKALNE SAMOUPRAVE
- MINISTARSTVU FINANSIJA
- MINISTARSTVU ZDRAVLJA
- REPUBLIČKOM FONDU ZA ZDRAVSTVENO OSIGURANJE

PREDMET: ЗАХТЕВ ЗА ПРЕДУЗИМАЊЕ МЕРА ЗА ОДГОВОРАЈУЋУ КАДРОВСКУ ПОПУНУ НЕДОСТАЈУЋИМ ИЗВРШИОЦИМА У УСТАНОВАМА СОЦИЈАЛНЕ ЗАШТИТЕ У СКЛАДУ СА АКТОМ ВЛАДЕ О МАКСИМАЛНОМ БРОЈУ ЗАПОСЛЕНИХ И УГОВОРИМА О ФИНАНСИРАЊУ ЗДРАВСТВЕНЕ ЗАШТИТЕ

Поштовани,

Нови синдикат социјалне заштите Србије од органа Владе Републике Србије захтева:

- да се деловањем ресорних органа Владе (ресорних министарстава рада и финансија и Комисије Владе) обезбеди давање сагласности установама за попуна недостајућег броја извршилаца на неодређено време до броја одобреног актом Владе о максималном броју извршилаца за 2015. годину, односно до 9226 извршилаца, и спроведе попуна недостајућих извршилаца у што hitnijem року;
- да се обезбеди давање сагласности за попуњавање недостајућег броја здравствених радника у установама социјалне заштите у односу на број одређен уговорима са РФЗО у којима је био одређен број и структура уговорених здравствених кадрова;
- да се у процесу саčinjavanja акта о максималном броју извршилаца за 2016. годину и давања сагласности на акте о унутрашњој организацији и систематизацији установа социјалне заштите не узимају у обзир прописи који су стављени ван снаге и појединачни акти засновани на истима, већ да се применом важећих прописа и анализе стања и потреба у односу на актуелне прописе и обавезе установа утврди унутрашња организација и систематизација послова у установама у складу са актом Владе о максималном броју запослених на неодређено време;
- да се приступи доношењу подзаконског акта којим се на свеобухватан начин и уз слагавање актуелних обавеза установа и запослених, и структуисања послова у односу на врсте и сложеност, дефинише потпуни норматив кадрова у установама за домски смеђтај;
- да се изврши ревизија норматива кадрова у центрима за социјални рад у смислу примене критеријума обима пружених услуга, као корективног;
- да се изврши допуна Правилника о блићим условима за обављање здравствене делатности у здравственим установама и другим облицима обављања здравствене делатности недискриминаторским дефинисањем норматива здравствених кадрова у установама социјалне заштите;
- да се у бућжету Републике и Финансијском плану РФЗО-а за 2017. годину планирају одговарајућа средства за опредељени број и структуру запослених у установама социјалне заштите;

Нови синдикат социјалне заштите Србије се нада да ће надлећни органи Владе уваћити изнете захтеве, а у супротном задрћжава права на све облике синдикалне борбе за које је законом овлаћћен.

O b r a z l o ž e n j e:

Novi sindikat socijalne zaštite Srbije je u kontinuitetu već više godina unazad ukazivao i Vladi Republike Srbije, a i resorno zaduženim ministrima, na činjenicu da u svim vrstama ustanova socijalne zaštite (centrima za socijalni rad, domovima za stare, domovima za decu, domovima za lica sa mentalnim teškoćama, zavodima za vaspitanje dece i omladine, domovima za osobe sa invaliditetom i drugim ustanovama), koje su osnovali Republika, autonomna pokrajina ili lokalne samouprave radi vršenja delatnosti iz oblasti socijalne zaštite, već duži niz godina nedostaje veliki broj zaposlenih, i to usled primene propisa koji ograničavaju zapošljavanje u javnom sektoru i nepopunjavanja upražnjenih radnih mesta. Osim ovoga NSSZS je organima Vlade ukazivao i na potpunu zastarelost normativa kadrova u svim ustanovama socijalne zaštite, i njihovu potpunu prevaziđenost u odnosu na aktuelne potrebe u radu ustanova i u odnosu na potrebu prilagođavanju evropskim standardima i praksi u tom pogledu (da je domska socijalna zaštita u stanju „zamrznutom“ iz 1993. godine). Naročito je ukazivao i na diskriminatorski odnos prema zaposlenima zdravstvenim radnicima u socijalnoj zaštiti u odnosu na zaposlene u zdravstvenim ustanovama iz plana mreže zdravstvenih ustanova, a koji se ogleda u znatno manjem priznatom broju izvršilaca u odnosu na uporedive zdravstvene ustanove. Ukazivao je i na to da sve to predstavlja kršenje obaveze države da zaposlenima u tom sektoru obezbedi pravične i bezbedne i zdrave uslove za rad, da to predstavlja diskriminaciju, i da može da ima i karakter „sistemskog mobinga“ zaposlenih koji rade u ustanovama socijalne zaštite. U tom pogledu je isticao i određene zahteve kako organima Vlade tako i Narodnoj skupštini (putem inicijativa za određene amandmane na zakone), ali koji su ignorisani od organa vlasti.

Iako je čak i po daleko prevaziđenim i zastarelim normativima kadrova za ustanove socijalne zaštite bio predviđen broj od oko **9.600** zaposlenih (stručnih radnika, zaposlenih koji se finansiraju iz cene usluga i ugovoreni broj zdravstvenih radnika sa RFZO-om), ne računajući zaposlene koje finansira lokalna samouprava, usled činjenice da duži niz godina (od 2008. pa nadalje) nije vršena odgovarajuća i dovoljna popuna izvršiocima, Odlukom Vlade o maksimalnom broju zaposlenih na neodređeno vreme u sistemu državnih organa, sistemu javnih službi, sistemu AP Vojvodine i sistemu lokalne samouprave za 2015. godinu, donetom u primeni Zakona o načinu određivanja maksimalnog broja zaposlenih u javnom sektoru, je za ustanove socijalne zaštite bio predviđen ukupan broj od **9.226** zaposlenih na neodređeno vreme, kao prikaz tog „zatečenog stanja“ u momentu donošenja Odluke Vlade.

Iako je čak i predsednik Vlade Republike Srbije javno izjavio da je shvatio da je u oblasti socijalne zaštite prisutan značajan manjak broja zaposlenih, a to isto su javno potvrđivali i ministar za rad i ministar za državnu upravu, i uprkos tome što su se ustanove obraćale zahtevima za popunu nedostajućih zaposlenih, u toku 2016. godine nije bila izvršena popuna nedostajućeg broja zaposlenih po proceduri predviđenoj Uredbom o postupku za pribavljanje saglasnosti za novo zapošljavanje i dodatno radno angažovanje kod korisnika javnih sredstava. Usled toga je i ukupan broj od 9.226 zaposlenih, koliko je odbreno aktom Vlade, bio neostvaren, i činjenica je da u ustanovama socijalne zaštite u ovom momentu ima značajno manji broj zaposlenih na neodređeno vreme u odnosu na od Vlade odobren broj.

Pored ovoga, usled postojanja pravnog vakuuma u propisima iz oblasti zdravstvene zaštite, odnosno usled činjenice da u Pravilniku o bližim uslovima za obavljanje zdravstvene delatnosti u zdravstvenim ustanovama i drugim oblicima obavljanje zdravstvene delatnosti nije utvrđen normativ zdravstvenih kadrova u ustanovama socijalne zaštite koje obavljaju zdravstvenu delatnost, zatim činjenice da propisima RFZO-a nisu utvrđeni kriterijumi za utvrđivanje broja zaposlenih zdravstvenih radnika u ustanovama socijalne zaštite, a na kraju i činjenice da za svo vreme ograničenja u zapošljavanju nije bilo rešeno pitanje po kojoj proceduri se vrši popuna upražnjenih mesta zdravstvenih radnika u ustanovama socijalne zaštite, u ustanovama socijalne zaštite je aktuelno angažovan manji broj zaposlenih zdravstvenih radnika na neodređeno vreme u odnosu na broj koji je bio ugovoren, na osnovu ugovora koje su ustanove socijalne zaštite zaključivale sa RFZO-om u vreme kada je postojao definisan normativ zdravstvenih kadrova. Sve to je za posledicu imalo znatno smanjivanje faktičkog broja zdravstvenih radnika u ustanovama socijalne zaštite u odnosu na ugovoreni broj, a što je verifikovano i u okviru maksimalnog broja zaposlenih na neodređeno vreme za 2015. godinu. Ovim je i broj zdravstvenih radnika u ustanovama socijalne zaštite utvrđen uz veoma značajnu njihovu diskriminaciju u odnosu na uporedivi priznati broj u odgovarajućim uporednim segmentima ustanova koje spadaju u Plan mreže zdravstvenih ustanova.

NSSZS je upoznat i sa činjenicom da je u mnogim kontrolama ustanova socijalne zaštite, izvršenim od strane Nacionalnog mehanizma za prevenciju torture, konstatovano da postoji nedovoljan broj angažovanih zaposlenih u tim ustanovama, te da su izdavane preporuke da se taj nedostatak otkloni, ali i ove preporuke nadležnog državnog organa su ostajale neizvršene, odnosno ignorisane su od strane nadležnih organa, što predstavlja i kršenje propisanih obaveza države u primeni konvencije.

Vezano za primenu akta Vlade o maksimalnom broju izvršilaca za 2015. godinu izvršeno je usaglašavanje akata o sistematizaciji u ustanovama socijalne zaštite. Ono što je u procesu davanja saglasnosti na iste od strane resornog ministarstva, po mišljenju Novog sindikata socijalne zaštite Srbije, urađeno nepravilno se tiče toga da su kao osnov za ocenu usaglašenosti sistematizacija u ustanovama domskog smeštaja parcijalno korišćena nevažeća rešenja o priznatom broju izvršilaca iz 2009. godine, koja su bila zasnovana na odredbama zakona i normativa koji su stavljani van snage (a koji su bili doneti u toku 1993. godine), a nisu primenjeni važeći Zakon o socijalnoj zaštiti i podzakonska akta doneta u njegovoj primeni, niti je izvršena sveobuhvatna analiza potreba ustanova u odnosu na novoustanovljene i aktuelne potrebe ustanova u pogledu kadrovske osposobljenosti za izvršenje svih svojih obaveza na osnovu posebnih zakona, a što je bila obaveza resornih ministarstava u smislu čl. 7. Zakona o načinu određivanja maksimalnog broja zaposlenih u javnom sektoru. Čak i sama primena spornih rešenja prilikom određivanja maksimalnog broja zaposlenih i davanja saglasnosti na akte o sistematizaciji je vršena parcijalno i selektivno, odnosno u slučaju kada je ustanova imala veći broj zaposlenih od broja utvrđenog rešenjem je broj svođen na taj broj po rešenju, ali u slučaju kada je ustanova imala manji broj zaposlenih od tog broja nije dozvoljavana popuna do priznatog broja po tom istom rešenju, a što je praktično značilo faktičko kažnjavanje onih koji su se u prethodnom periodu ponašali racionalno. Ovakvim praktičnim postupanjem su ustanove domskog smeštaja vraćene na stanje od pre četvrt veka, a nisu uvažene novonastale potrebe i aktuelni propisi.

Usled usaglašavanja metodike i sadržine rada, naročito stručnog rada, u ustanovama socijalne zaštite sa metodikom i stručnim standardima rada u zemljama EU i potrebom pune zaštite ljudskih prava korisnika sistema veoma je povećan obim rada, a naročito dokumentovanja rada za sve zaposlene u ustanovama socijalne zaštite. Ove obaveze su prisutne i kod drugih poslova, počev od finansijsko-računovodstvenih, administrativnih, opštih a i tehničkih poslova, i kod kojih se postavljaju sve veći i veći zahtevi za zaposlene u skladu sa savremenom metodikom rada i poslovanja. Da bi se obezbedilo kvalitetno i potpuno obavljanje poslova u tim novim uslovima, ali i da bi se sprečilo kršenje prava zaposlenih na pravične i bezbedne i zdrave uslove za rad, takođe u skladu sa evropskim standardima u toj sferi, neophodno je pristupiti usaglašavanju domaćih normativa kadrova sa evropskim normativima kadrova, obzirom da u oblasti socijalne zaštite u tom pogledu daleko zaostajemo za uporedivim zemljama EU. U odnosu na već više puta iskazanu činjenicu da se sistem domske socijalne zaštite, po pitanju kadrova, nalazi u faktički „zamrznutom stanju“ na nivou 1993. godine (kako u pogledu zaposlenih iz oblasti socijalne zaštite tako i zdravstvene zaštite), a da se u pogledu centara za socijalni rad primenjuje kao isključivi kriterijum broj zaposlenih u odnosu na broj stanovnika, ali bez ikakvog uvažavanja broja pruženih usluga, mnogi relevantni činioци u sistemu socijalne zaštite (strukovna udruženja, sindikati) su ukazivali na potrebu da se broj potrebnih radnika u ustanovama socijalne zaštite prema tim odavno prevaziđenim aktima. U tom pogledu se i NSSZS više puta obraćao organima javne vlasti zahtevima da se trebaju doneti novi propisi prilagođeni aktuelnom vremenu, aktuelnom stanju i potrebama. U tom pogledu je, zajedno sa GS ZSZ „Nezavisnost“ pokretao i zakonodavne inicijative za izmenu Zakona o socijalnoj zaštiti u vezi definisanja normativa kadrova. Ovim putem on ponavlja te iznete zahteve za donošenje novih, adekvatnih i potpunih normativa kadrova, koji će obezbediti primenu programskog finansiranja.

Sve ovo napred izneto veoma nepovoljno utiče na rad zaposlenih u ustanovama socijalne zaštite, na njihovo veće izgaranje na radu i čini njihov rad jako stresnim i pod izuzetno nepovoljnim uslovima, a u mnogim slučajevima (usled nedostatka dovoljnog broja zaposlenih naročito u centrima za socijalni rad ili na nekim poslovima u ustanovama za domski smeštaj) i značajno otežava ostvarivanje funkcija i delatnosti tih ustanova u interesu zadovoljavanja zakonom utvrđenih prava građana.

U nadi da ćete uvažiti iznete zahteve,
s punim poštovanjem,

PRESEDNIK SINDIKATA
Bratislav Cvetković, s. r.